

PAGGAMIT NG MGA LAPIT SA PAGTUTURO NG MGA DI- MAJOR SA FILIPINO

Dexter E. Montero

Researcher, Rizal Memorial Colleges, Inc.,

ABSTRAK

Mahalagang malinang sa mga gurong magpapatupad ng kurikulum ang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo. Ang pag-aaral na ito ay naglalayong tuklasin ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga di-major sa Filipino. Deskriptib-survey ang disenyo ng pananaliksik na ginamit sa pag-aaral na ang mga kalahok ay ang mga gurong di-major ng Filipino ng mga paaralang sakop ng Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur, Rehiyon XI. Sa pagsusuri ng mga datos, ginamit ang Mean, t-test at ANOVA. Napag-alamang ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ay katumbas sa mataas na nangangahulugang lubhang kasiya-siya ang paggamit ng mga mga gurong dimajor ng Filipino. Nabunyag din na walang makabuluhang pagkakaiba ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga di-major sa Filipino kung papangkatin ayon sa kasarian, bilang ng taon sa pagtuturo at major. Batay sa kinalabasan, maaaring magbalangkas ang mga opisyal ng Kagawaran ng Edukasyon ng mga polisiya at patakaran para sa pagpapaunlad ng yamangtao ukol sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo lalo na para sa mga di-major. Maaaring isama ito sa mga palatuntunang pampagtuturo o sa developmental plan ng mga guro sa Filipino. Ang mga punong-guro na nangangasiwa sa mga paaralan ay maaaring magbalangkas ng mga school-based na pagsasanay na may diin sa pagpapahusay sa kasanayan ng mga guro sa Filipino sa paggamit ng iba't ibang lapit.

MGA SUSING SALITA: *Mga Lapit sa Pagtuturo, Di-Major sa Filipino, Lungsod ng Davao*

KABANATA 1

ANG SULIRANIN AT KALIGIRAN NITO

Ang kalidad ng edukasyon ay nakasalalay hindi lamang sa nilalaman ng kurikulum kundi maging sa kakayahan ng mga guro na gumamit ng angkop at mabisang lapit sa pagtuturo. Sa kasalukuyang panahon, inaasahan na ang mga guro ay may sapat na kaalaman at kasanayan sa paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo upang matugunan ang magkakaibang pangangailangan, kakayahan, at estilo ng pagkatuto ng mga mag-aaral. Mahalaga ito lalo na sa asignaturang Filipino sapagkat ito ang pangunahing daluyan ng paghubog ng kakayahang pangkomunikatibo, kritikal na pag-iisip, at pagpapahalaga sa pambansang identidad ng mga mag-aaral. Gayunpaman, sa maraming paaralan, may mga gurong nagtuturo ng Filipino na hindi nagtapos ng espesyalisasyon sa nasabing asignatura, kaya nagiging hamon ang epektibong pagpapatupad ng mga lapit sa pagtuturo.

Sa pandaigdigang antas, maraming bansa ang nakararanas ng kakulangan ng mga gurong may espesyalisadong pagsasanay sa mga asignaturang kanilang itinuturo. Sa

Estados Unidos, ipinakita ng ulat ng Learning Policy Institute na maraming guro ang naaatasang magturo ng mga asignaturang hindi kabilang sa kanilang larangan ng espesyalisasyon, na nakaaapekto sa kalidad ng pagtuturo at pagkatuto ng mga mag-aaral (Darling-Hammond et al., 2022).

Sa Australia, natuklasan nina Weldon at Ingvarson (2021) na lagapan ang phenomenon ng out-of-field teaching, partikular sa mga asignaturang nangangailangan ng espesyalisadong kaalaman, kung saan nagkakaroon ng limitasyon ang mga guro sa pagpili ng mga angkop na estratehiya at lapit sa pagtuturo.

Samantala, sa United Kingdom, binigyang-diin ng Department for Education (2023) na ang kakulangan ng mga gurong may sapat na preparasyon sa asignaturang kanilang hawak ay nagiging hadlang sa epektibong implementasyon ng kurikulum at pagtaas ng akademikong pagganap ng mga mag-aaral.

Bukod dito, ipinakikita ng mga pandaigdigang pag-aaral na ang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ay mahalagang salik sa pagtaas ng partisipasyon at pagkatuto ng mga mag-aaral. Ayon kina Hattie at Zierer (2023), ang mga guro na gumagamit ng learner-centered, collaborative, at inquiry-based approaches ay higit na nakapagpapalawak ng pag-unawa at kritikal na pag-iisip ng mga mag-aaral. Dagdag pa rito, natuklasan nina Schleicher (2022) at UNESCO (2024) na ang pagiging flexible ng mga guro sa pagpili ng mga lapit sa pagtuturo ay mahalaga upang matugunan ang mga hamong dulot ng pagbabago sa teknolohiya at magkakaibang pangangailangan ng mga mag-aaral sa ika-21 siglo.

Sa pambansang antas, nananatiling hamon sa sistema ng edukasyon sa Pilipinas ang kakulangan ng mga gurong may sapat na espesyalisasyon sa asignaturang kanilang itinuturo.

Sa National Capital Region (NCR), iniulat ng Department of Education (2023) na may mga gurong nakatalaga sa mga asignaturang hindi tugma sa kanilang natapos na kurso dahil sa kakulangan ng plantilla at pangangailangan ng mga paaralan.

Sa Cebu Province, natuklasan nina Almerino et al. (2022) na ang mga gurong nagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon ay nakararanas ng hamon sa pagpili ng mga estratehiya at lapit na angkop sa nilalaman ng asignatura.

Sa **Baguio City**, ipinakita ng pag-aaral nina Cacho at Salazar (2021) na may epekto ang kakulangan sa pagsasanay sa antas ng kahandaan ng mga guro sa paggamit ng makabagong lapit sa pagtuturo.

Sa konteksto ng asignaturang Filipino, binigyang-diin ng K to 12 Curriculum Guide ng Kagawaran ng Edukasyon na kinakailangang magamit ng mga guro ang komunikatibong lapit, integratibong lapit, kolaboratibong pagkatuto, at iba pang makabagong pamamaraan upang higit na mapaunlad ang kasanayan ng mga mag-aaral sa pakikinig, pagsasalita, pagbasa, panonood, at pagsulat (DepEd, 2023). Gayunman, ipinakikita ng mga pag-aaral nina Flores at Villanueva (2022) at Ramos (2024) na may mga gurong nagtuturo ng Filipino na nahihirapang maisakatuparan ang mga lapit na ito dahil sa kakulangan ng espesyalisadong pagsasanay at limitadong karanasan sa asignatura.

Sa lokal na antas, may mga katulad na suliraning kinakaharap ang mga paaralan sa **Davao City**, kung saan iniulat ng mga mananaliksik na may mga gurong humahawak ng asignaturang hindi nila major dahil sa kakulangan ng sapat na bilang ng mga guro sa partikular na larangan (Caballero & Bual, 2022).

Sa **Digos City, Davao del Sur**, natuklasan sa ilang pag-aaral na ang mga guro ay nangangailangan ng karagdagang pagsasanay upang mapahusay ang kanilang kakayahan sa pagpili at paggamit ng mga lapit sa pagtuturo na naaayon sa pangangailangan ng mga mag-aaral (Lansangan, 2023).

Gayundin, sa mga bayan ng **Sulop at Malalag, Davao del Sur**, may mga gurong di-major sa Filipino na inaatasang magturo ng nasabing asignatura bilang tugon sa kakulangan ng mga gurong may espesyalisasyon sa Filipino. Bagama't nagagampanan nila ang kanilang tungkulin, nananatiling mahalagang suriin ang antas ng kanilang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo upang matiyak ang kalidad ng pagkatuto ng mga mag-aaral.

Makikita sa pandaigdigang, pambansa, at lokal na antas na ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ay isang mahalagang salik sa tagumpay ng proseso ng pagtuturo at pagkatuto. Sa pandaigdigang antas, nakatuon ang mga suliranin sa kakulangan ng mga gurong may espesyalisadong kaalaman at sa pangangailangang umangkop sa makabagong pedagogiya. Sa pambansang antas, nakikita ang epekto ng pagtatalaga ng mga guro sa mga asignaturang hindi nila espesyalisasyon at ang hamon sa pagpapatupad ng mga makabagong lapit sa pagtuturo. Samantala, sa lokal na antas, higit na binibigyang-diin ang aktuwal na karanasan ng mga gurong di-major sa Filipino na humaharap sa mga hamon ng pagtuturo sa kanilang mga paaralan. Batay sa mga nabanggit na isyu at pangangailangan, isinagawa ang pag-aaral na ito upang matukoy ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga di-major sa Filipino sa mga paaralang sakop ng Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur. Inaasahang makapagbibigay ito ng mahahalagang impormasyon na maaaring maging batayan sa pagbuo ng mga programang pampagpapalagan ng guro, pagsasanay, at mga patakarang magpapahusay sa pagtuturo ng Filipino sa antas sekundarya.

REVIEW OF KAUGNAY NA LITERATURA

Mga Lapit sa Pagtuturo at Epektibong Pagkatuto

Ayon kina Darling-Hammond, Flook, Cook-Harvey, Barron, at Osher (2020), mahalagang gumamit ang mga guro ng learner-centered approaches upang higit na mapaunlad ang pakikilahok, kritikal na pag-iisip, at akademikong pagganap ng mga mag-aaral. Binigyang-diin sa kanilang pag-aaral na ang mga lapit na nakasentro sa mag-aaral ay nagbibigay ng pagkakataong maging aktibo ang mga mag-aaral sa proseso ng pagkatuto at nakatutulong upang magkaroon sila ng mas malalim na pag-unawa sa mga aralin.

Ipinakikita ng literatura na ang pagpili ng angkop na lapit sa pagtuturo ay may malaking epekto sa kalidad ng pagkatuto ng mga mag-aaral. Kung mahusay na naipatutupad ng guro ang mga learner-centered approaches, mas nagiging makahulugan at interaktibo ang proseso ng pagkatuto. Ang konseptong ito ay mahalaga sa kasalukuyang pag-aaral sapagkat sinusuri nito kung paano ginagamit ng mga gurong di-major sa Filipino ang iba't ibang lapit sa kanilang pagtuturo.

Ayon naman kina Gore et al. (2021), ang kalidad ng pagtuturo ay isa sa pinakamahalagang salik sa akademikong tagumpay ng mga mag-aaral. Natuklasan nila na ang mga gurong gumagamit ng iba't ibang estratehiya at lapit sa pagtuturo ay mas nagiging epektibo sa paghikayat ng partisipasyon at pagpapataas ng antas ng pagkatuto ng mga mag-aaral.

Ipinakikita ng pag-aaral na hindi sapat ang pagkaroon lamang ng kaalaman sa nilalaman ng asignatura. Mahalaga rin ang kakayahan ng guro na gumamit ng iba't ibang lapit upang matugunan ang iba't ibang pangangailangan ng mga mag-aaral. Kaugnay ito ng kasalukuyang pag-aaral sapagkat sinusuri nito ang lawak ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong hindi espesyalisado sa Filipino.

Out-of-Field Teaching o Pagtuturo ng Hindi Espesyalisadong Asignatura

Ayon kina Weldon at Ingvarson (2021), ang out-of-field teaching ay tumutukoy sa sitwasyon kung saan ang isang guro ay nagtuturo ng asignaturang hindi kabilang sa kanyang larangan ng espesyalisasyon. Natuklasan nila na ang mga gurong nasa ganitong kalagayan ay madalas makaranas ng hamon sa pagpapalagan ng aralin, pagpili ng estratehiya, at paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo.

Mahalaga ang pag-aaral na ito sapagkat direktang nauugnay ito sa kalagayan ng mga gurong di-major sa Filipino. Ipinakikita nito na maaaring maapektuhan ang kalidad ng pagtuturo kapag hindi tugma ang espesyalisasyon ng guro sa asignaturang kanyang itinuturo.

Ayon naman kina Du Plessis at McDonagh (2021), ang mga gurong nagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon ay nangangailangan ng mas mataas na antas ng suporta mula sa administrasyon at mga programang pangkaunlaran upang maging epektibo sa kanilang tungkulin. Natuklasan nila na ang kakulangan sa pagsasanay ay isa sa mga pangunahing dahilan ng limitadong paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo.

Ipinahihiwatig ng pag-aaral na mahalaga ang tuloy-tuloy na propesyonal na pag-unlad upang mapalakas ang kakayahan ng

mga gurong di-major. Ang aspektong ito ay may kaugnayan sa kasalukuyang pag-aaral dahil maaaring maging batayan ang resulta nito sa pagbuo ng mga programang pampagsasanay para sa mga guro.

Pedagogical Competence at Paggamit ng Iba't Ibang Lapit

Ayon kina Hanaysha, Abdullah, at Warokka (2023), ang pedagogical competence ng guro ay may malaking impluwensiya sa antas ng pakikilahok at akademikong pagganap ng mga mag-aaral. Natuklasan nila na ang mga gurong may mataas na pedagogical competence ay mas mahusay sa pagpili ng mga lapit at estratehiyang naaayon sa pangangailangan ng kanilang mga mag-aaral.

Ipinakikita ng literatura na ang pagiging epektibo ng pagtuturo ay hindi lamang nakabatay sa nilalaman ng aralin kundi maging sa kakayahan ng guro na pumili ng naaangkop na lapit sa pagtuturo. Ito ay mahalagang konsepto sa kasalukuyang pag-aaral sapagkat sinusuri nito ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino.

Sa pag-aaral nina Schiefele at Schaffner (2021), lumitaw na ang mga guro na gumagamit ng integratibo, kolaboratibo, at komunikatibong lapit ay nakapagpapataas ng motibasyon at interes ng mga mag-aaral sa pag-aaral. Natuklasan din na nagiging mas aktibo ang mga mag-aaral kapag ang pagtuturo ay nakasentro sa kanilang karanasan at pakikilahok.

Ipinakikita ng pag-aaral na ang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ay may mahalagang papel sa paglinang ng positibong pag-uugali sa pag-aaral. Ang ganitong pananaw ay makatutulong sa pagsusuri ng kasalukuyang kalagayan ng mga gurong di-major sa Filipino.

Pagtuturo ng Filipino at mga Makabagong Lapit

Ayon sa Department of Education (2023), ang asignaturang Filipino sa ilalim ng K to 12 Curriculum ay nangangailangan ng paggamit ng komunikatibong lapit, integratibong lapit, kolaboratibong pagkatuto, at iba pang learner-centered approaches upang malinang ang iba't ibang kasanayang pangwika ng mga mag-aaral. Ipinakikita ng kurikulum na ang guro ay inaasahang maging bihasa sa paggamit ng iba't ibang lapit upang maging epektibo ang pagtuturo ng Filipino. Dahil dito, mahalagang masuri kung paano ginagamit ng mga gurong di-major ang mga lapit na ito sa kanilang pagtuturo.

Ayon kina Flores at Villanueva (2022), may mga gurong nagtuturo ng Filipino na nahihirapang gamitin ang ilang makabagong lapit dahil sa kakulangan ng sapat na pagsasanay at espesyalisadong kaalaman sa asignatura. Natuklasan din nila na ang mga guro ay kadalasang umaasa sa tradisyunal na pamamaraan ng pagtuturo sa kabila ng mga reporma sa kurikulum.

Mahalaga ang natuklasang ito sapagkat ipinakikita nito na may puwang pa para sa pagpapalakas ng kakayahan ng mga guro sa paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo ng Filipino.

Propesyonal na Pag-unlad ng mga Guro

Ayon kina Kraft, Blazar, at Hogan (2022), ang patuloy na propesyonal na pag-unlad ay may positibong epekto sa kalidad

ng pagtuturo. Natuklasan nila na ang mga gurong regular na dumadalo sa mga seminar, pagsasanay, at mentoring programs ay higit na nagiging mahusay sa paggamit ng mga estratehiya at lapit sa pagtuturo.

Ipinahihiwatig ng pag-aaral na mahalagang mabigyan ng sapat na pagsasanay ang mga gurong di-major upang mapahusay ang kanilang kakayahan sa pagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon. Ang ganitong pananaw ay maaaring magsilbing batayan sa mga rekomendasyong mabubuo mula sa kasalukuyang pag-aaral.

Ayon naman kina Darling-Hammond at Hyler (2020), ang epektibong professional development ay nakapagpapataas ng kumpiyansa, kasanayan, at kahandaan ng mga guro sa paggamit ng iba't ibang pedagogical approaches. Binigyang-diin nila na ang mga programang nakatuon sa aktuwal na pangangailangan ng mga guro ay higit na nakapagpapabuti sa kanilang pagganap sa silid-aralan.

Ipinakikita ng literatura na ang pagsasanay at suporta ay mahalagang salik upang mapalawak ang kakayahan ng mga guro sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo, lalo na sa mga gurong di-major sa Filipino.

Sintesis ng mga Kaugnay na Literatura

Batay sa mga kaugnay na literatura, malinaw na ang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ay mahalagang salik sa pagpapabuti ng pagkatuto at pakikilahok ng mga mag-aaral. Ipinakikita ng mga pandaigdigang at pambansang pag-aaral na ang pedagogical competence ng guro ay may malaking impluwensiya sa pagiging epektibo ng pagtuturo. Lumitaw din na ang mga gurong nagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon ay nakararanas ng iba't ibang hamon sa pagpili at paggamit ng mga angkop na lapit sa pagtuturo.

Bagama't maraming pag-aaral ang naisagawa hinggil sa pedagogical competence, learner-centered teaching, at out-of-field teaching, kakaunti pa rin ang mga pag-aaral na partikular na nakatuon sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino, lalo na sa konteksto ng mga pampublikong sekundaryang paaralan sa Davao del Sur. Ito ang puwang na nais punan ng kasalukuyang pag-aaral upang makapagbigay ng mas malinaw na pag-unawa sa antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino at maging batayan sa pagbuo ng mga programang pampagpapaulad ng kanilang kakayahan.

KABANATA 2 METODOLOHIYA

Inilahad sa kabanatang ito ang metodolohiyang ginamit sa pag-aaral upang matiyak ang pagiging sistematiko, obhetibo, at mapagkakatiwalaan ng mga datos na makakalap. Ayon kina Creswell at Creswell (2023), ang metodolohiya ay nagsisilbing balangkas na gumagabay sa buong proseso ng pananaliksik mula sa pagpili ng disenyo, kalahok, instrumento, pangangalap ng datos, hanggang sa pagsusuri ng mga nakalap na impormasyon. Mahalaga ang wastong pagpili ng metodolohiya upang matiyak na ang mga pamamaraan ay nakaayon sa layunin at suliranin ng pag-aaral.

Binigyang-diin nina Ary, Jacobs, Irvine, at Walker (2021) na ang disenyo ng pananaliksik ay dapat nakabatay sa kalikasan ng suliraning sinusuri upang maging angkop ang mga paraang gagamitin sa pangangalap at interpretasyon ng datos. Sa pag-aaral na ito, ginamit ang mga pamamaraang makatutulong upang masukat ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino at matukoy kung may pagkakaiba ito batay sa kanilang mga personal na katangian.

Ayon kina Johnson at Christensen (2020), ang paggamit ng sistematikong metodolohiya ay nagbibigay ng mas mataas na antas ng kredibilidad at pagiging mapagkakatiwalaan ng resulta ng pananaliksik. Dahil dito, maingat na pinili ang disenyo, mga kalahok, instrumento, at estadistikal na pagsusuring ginamit upang maging tumpak at makabuluhan ang mga natuklasan ng pag-aaral.

Ipinahayag nina Cohen, Manion, at Morrison (2021) na mahalagang mailarawan nang malinaw ang proseso ng pananaliksik upang masuri ng mga mambabasa ang katumpakan at bisa ng mga ginamit na pamamaraan. Sa pamamagitan nito, nagiging malinaw kung paano nabuo ang mga konklusyon at rekomendasyon ng pag-aaral.

Binigyang-diin din nina Fraenkel, Wallen, at Hyun (2022) na ang wastong metodolohiya ay nakatutulong upang mabawasan ang pagkakaroon ng pagkiling o bias sa pananaliksik. Ang maayos na pagpili ng mga kalahok at angkop na estadistikal na pagsusuri ay nakatutulong upang maging balido at mapagkakatiwalaan ang mga resulta.

Ayon naman kina McMillan at Schumacher (2021), ang mga deskriptibong pag-aaral ay epektibong ginagamit upang mailarawan ang umiiral na kalagayan ng isang penomenon sa pamamagitan ng sistematikong pangangalap ng datos mula sa mga kalahok. Ang ganitong disenyo ay angkop sa mga pag-aaral na naglalayong tukuyin ang antas o lawak ng isang baryabol sa isang partikular na populasyon.

Sa pag-aaral nina Gore et al. (2021), ipinakita na ang pagsusuri sa mga gawi at estratehiya ng mga guro ay mahalagang hakbang upang matukoy ang mga aspekto ng pagtuturo na nangangailangan ng pagpapalunlad. Kaugnay nito, mahalagang masuri ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino upang makapagbigay ng mga rekomendasyong makatutulong sa pagpapahusay ng kanilang kakayahan sa pagtuturo.

Ayon kina Darling-Hammond at Hyler (2020), ang pananaliksik sa larangan ng edukasyon ay mahalagang batayan sa pagbuo ng mga programang pangkaunlaran para sa mga guro. Ang mga datos na makakalap mula sa mga pag-aaral ay maaaring magsilbing gabay sa pagpapalano ng mga seminar, pagsasanay, at iba pang interbensyong makatutulong sa propesyonal na pag-unlad ng mga guro.

Ipinahayag nina Hanaysha, Abdullah, at Warokka (2023) na ang kakayahan ng guro sa paggamit ng mga pedagogical approaches ay may direktang impluwensiya sa pagkatuto at pakikilahok ng mga mag-aaral. Dahil dito, mahalagang magkaroon ng mga pag-aaral na sumusuri sa lawak ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo upang matukoy ang mga pangangailangan ng mga guro sa larangan ng propesyonal na pag-unlad.

Dagdag pa rito, binigyang-diin ng UNESCO (2024) na ang mga pananaliksik tungkol sa kalidad ng pagtuturo ay mahalagang sangkap sa pagpapabuti ng mga sistemang pang-edukasyon sa iba't ibang bansa. Ang mga resulta ng ganitong mga pag-aaral ay maaaring magsilbing batayan sa pagbuo ng mga polisiya at programang nakatuon sa pagpapataas ng kalidad ng pagtuturo.

Sa kabuuan, ginamit sa pag-aaral na ito ang mga metodolohiyang naaayon sa layunin nitong matukoy ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur. Ang mga pamamaraang ginamit ay pinili upang matiyak ang pagiging balido, maaasahan, at makabuluhan ng mga datos at resulta ng pananaliksik.

Disenyo ng Pananaliksik

Ginamit sa pag-aaral na ito ang deskriptib-sarbey na disenyo ng pananaliksik upang matukoy ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Ayon kina Creswell at Creswell (2023), ang deskriptibong disenyo ay ginagamit upang mailarawan nang sistematiko at tumpak ang kasalukuyang kalagayan, katangian, o gawi ng isang partikular na populasyon. Ang disenyong ito ay angkop sapagkat nilalayan ng pag-aaral na mailarawan ang umiiral na antas ng paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino nang hindi minamanipula ang alinmang baryabol.

Binigyang-diin nina McMillan at Schumacher (2021) na ang deskriptibong sarbey ay isa sa mga pinakamadalas gamitin sa pananaliksik sa edukasyon dahil nagbibigay ito ng makatotohanang paglalarawan ng mga opinyon, pananaw, at kasalukuyang kalagayan ng mga kalahok. Sa pamamagitan ng sarbey, nakalap ang mga datos hinggil sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur.

Ayon kina Ary, Jacobs, Irvine, at Walker (2021), ang sarbey ay epektibong pamamaraan sa pangangalap ng datos mula sa malaking bilang ng mga kalahok sa maikling panahon. Dahil dito, naging angkop ang paggamit ng talatanungan upang masukat ang lawak ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo batay sa persepsyon ng mga gurong kalahok sa pag-aaral.

Ginamit din sa pag-aaral ang mga estadistikal na pagsusuri tulad ng Mean upang matukoy ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo, t-test upang malaman kung may makabuluhang pagkakaiba ayon sa kasarian, at Analysis of Variance (ANOVA) upang masuri kung may pagkakaiba ayon sa bilang ng taon sa pagtuturo at larangan ng espesyalisasyon. Ayon kina Johnson at Christensen (2020), ang paggamit ng mga estadistikal na pamamaraang ito ay nagbibigay ng mas obhetibo at mapagkakatiwalaang interpretasyon ng mga datos.

Pinili ang deskriptib-sarbey na disenyo sapagkat ito ang pinakaangkop na pamamaraan upang makalikom ng komprehensibong impormasyon tungkol sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino at makapagbigay ng batayan para sa mga programang

pampagpapaunlad ng guro at pagpapahusay ng kalidad ng pagtuturo sa asignaturang Filipino.

Etikal na Konsiderasyon

Mahigpit na isinasaalang-alang sa pag-aaral na ito ang mga pamantayang etikal upang maprotektahan ang karapatan, kapakanan, at dignidad ng mga kalahok. Ayon sa mga prinsipyong itinakda ng American Educational Research Association (AERA, 2020) at Philippine National Ethical Guidelines for Health and Health-Related Research (2022), mahalagang matiyak na ang lahat ng kalahok ay boluntaryong lumalahok at may sapat na kaalaman tungkol sa layunin at proseso ng pananaliksik.

Informed Consent

Bago ang pangangalap ng datos, humingi ang mananaliksik ng pahintulot mula sa mga kinauukulang opisyal ng Kagawaran ng Edukasyon at mga punong-guro ng mga paaralang kalahok. Matapos nito, ipinaliwanag sa mga kalahok ang layunin, kahalagahan, at pamamaraan ng pag-aaral. Binigyan sila ng Informed Consent Form na naglalaman ng lahat ng mahahalagang impormasyon tungkol sa kanilang paglahok. Ayon kina Creswell at Creswell (2023), ang informed consent ay mahalagang bahagi ng etikal na pananaliksik sapagkat nagbibigay ito ng karapatan sa mga kalahok na magpasya kung nais nilang lumahok o hindi sa pag-aaral.

Boluntaryong Partisipasyon

Ang paglahok ng mga guro sa pag-aaral ay ganap na boluntaryo. Ipinanunaw sa kanila na maaari silang tumanggi o umatras anumang oras nang walang anumang negatibong epekto sa kanilang propesyonal na katayuan. Ayon kina Cohen, Manion, at Morrison (2021), ang boluntaryong partisipasyon ay isa sa mga pangunahing prinsipyo ng pananaliksik upang maiwasan ang pamimilit o hindi patas na paglahok.

Pagiging Kompidensiyal at Pagkapribado

Pinangalagaan ang pagiging kompidensiyal ng lahat ng impormasyong makakalap mula sa mga kalahok. Hindi isinama sa ulat ng pag-aaral ang kanilang mga pangalan, paaralan, o anumang impormasyong maaaring magamit upang matukoy ang kanilang pagkakakilanlan. Sa halip, gumamit ng mga code at numerikal na representasyon sa pagproseso ng datos. Alinsunod ito sa Data Privacy Act of 2012 (Republic Act No. 10173) at sa mga rekomendasyon nina Fraenkel et al. (2022) hinggil sa pangangalaga ng personal na datos ng mga kalahok.

Pag-iwas sa Panganib at Pinsala

Tiniyak ng mananaliksik na walang pisikal, emosyonal, sikolohikal, o propesyonal na panganib na maidudulot sa mga kalahok. Ang mga tanong sa talatanungan ay nakatuon lamang sa kanilang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo at hindi naglalaman ng anumang sensitibong impormasyong maaaring magdulot ng pagkabalisa o diskriminasyon. Ayon sa UNESCO (2024), mahalagang tiyakin na ang pananaliksik ay hindi magdudulot ng anumang pinsala sa mga kalahok at sa kanilang kapaligiran.

Katarungan at Pagkapantay-pantay

Ang lahat ng gurong di-major sa Filipino na kabilang sa target na populasyon ay binigyan ng pantay na pagkakataong makalahok sa pag-aaral. Walang sinumang pinaboran o isinantabi batay sa kasarian, edad, relihiyon, katayuang propesyonal, o iba pang personal na katangian. Ang prinsipyong ito ay naaayon sa pamantayan ng justice at fairness sa pananaliksik na binigyang-diin nina Resnik (2020) at ng National Commission for Culture and the Arts Research Ethics Guidelines (2022).

Integridad at Katapatan sa Pananaliksik

Pinanatili ng mananaliksik ang katapatan sa lahat ng yugto ng pag-aaral, kabilang ang pangangalap, pagsusuri, at interpretasyon ng datos. Ang lahat ng resulta ay inilalahad nang tapat at walang manipulasyon. Ayon kina Johnson at Christensen (2020), ang integridad sa pananaliksik ay mahalaga upang mapanatili ang kredibilidad at pagiging mapagkakatiwalaan ng mga natuklasan.

Sa kabuuan, ang pag-aaral na ito ay isinagawa alinsunod sa mga umiiral na etikal na pamantayan sa pananaliksik upang matiyak ang proteksiyon ng mga kalahok, pagiging kompidensiyal ng datos, at integridad ng buong proseso ng pananaliksik.

Mga Kalahok ng Pag-aaral

Ang mga kalahok sa pag-aaral na ito ay ang mga gurong di-major sa Filipino na nagtuturo ng asignaturang Filipino sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa mga bayan ng Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur, Rehiyon XI sa Taong Panuruan 2021–2022. Ang mga gurong ito ang napiling kalahok sapagkat sila ang direktang nakararanas ng pagtuturo ng asignaturang Filipino sa kabila ng hindi pagiging espesyalisado sa nasabing larangan. Dahil dito, inaasahang makapagbibigay sila ng mahahalagang impormasyon hinggil sa kanilang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo.

Ginamit sa pag-aaral ang total enumeration bilang pamamaraan sa pagpili ng mga kalahok. Ayon kina Creswell at Creswell (2023), ang total enumeration ay isang pamamaraan kung saan ang buong populasyon na tumutugon sa itinakdang pamantayan ng pag-aaral ay isinasama bilang mga respondente. Ang pamamaraang ito ay angkop kapag ang populasyon ay maliit at madaling matukoy. Sa pag-aaral na ito, isinama ang lahat ng gurong di-major sa Filipino na nagtuturo sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa Sulop at Malalag upang matiyak ang mas komprehensibo at tumpak na paglalarawan ng kanilang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo.

Ang mga kalahok ay kinabibilangan ng mga gurong kasalukuyang nagtuturo ng Filipino sa antas sekundarya ngunit nagtapos ng kursong hindi Filipino bilang kanilang pangunahing espesyalisasyon. Ang kanilang mga katangian tulad ng kasarian, bilang ng taon sa pagtuturo, at larangan ng espesyalisasyon ay isinama sa pagsusuri upang matukoy kung may pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo batay sa mga nabanggit na salik. Ang kabuuang bilang ng mga kalahok ay nakabatay sa opisyal na talaan ng mga gurong di-major sa Filipino mula sa mga paaralang sakop ng Sulop at Malalag Districts.

Instrumento ng Pananaliksik

Ginamit sa pag-aaral na ito ang isang talatanungan o survey questionnaire bilang pangunahing instrumento sa pangangalap ng datos. Ayon kina McMillan at Schumacher (2021), ang talatanungan ay isang mabisang instrumento sa deskriptibong pananaliksik sapagkat nagbibigay ito ng sistematikong paraan ng pagkalap ng impormasyon mula sa mga kalahok. Pinili ang instrumentong ito dahil angkop ito sa layunin ng pag-aaral na masukat ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino.

Ang talatanungan ay binubuo ng dalawang bahagi. Ang unang bahagi ay tumutukoy sa demograpikong katangian ng mga kalahok, kabilang ang kanilang kasarian, bilang ng taon sa pagtuturo, at larangan ng espesyalisasyon. Ang mga impormasyong ito ay ginamit upang matukoy kung may makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa kanilang mga personal na katangian.

Ang ikalawang bahagi ng talatanungan ay nakatuon sa pagsukat ng antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Kabilang dito ang mga pahayag na may kaugnayan sa paggamit ng komunikatibong lapit, interaktibong lapit, kolaboratibong lapit, integratibong lapit, konstruktibistang lapit, at learner-centered na lapit sa pagtuturo. Ang bawat pahayag ay sinagot gamit ang limang antas na Likert Scale upang masukat ang lawak ng paggamit ng mga nasabing lapit.

Sa pagpapakahulugan ng mga tugon, ang mean na nasa pagitan ng 4.20 hanggang 5.00 ay binigyang-kahulugan bilang napakataas at may interpretasyong lubhang kasiya-siya. Ang mean na nasa pagitan ng 3.40 hanggang 4.19 ay itinuturing na mataas at nangangahulugang kasiya-siya. Samantala, ang mean na nasa pagitan ng 2.60 hanggang 3.39 ay binigyang-kahulugan bilang katamtaman at may interpretasyong katamtamang kasiya-siya. Ang mean na nasa pagitan ng 1.80 hanggang 2.59 ay itinuturing na mababa at nangangahulugang hindi kasiya-siya, habang ang mean na nasa pagitan ng 1.00 hanggang 1.79 ay binigyang-kahulugan bilang napakababa at may interpretasyong lubhang hindi kasiya-siya.

Upang matiyak ang pagiging balido ng instrumento, ito ay sumailalim sa pagsusuri ng mga eksperto sa larangan ng Filipino, edukasyon, at pananaliksik. Ayon kina Fraenkel, Wallen, at Hyun (2022), mahalagang masuri ng mga eksperto ang nilalaman ng instrumento upang matiyak na naaayon ito sa layunin ng pag-aaral. Isinagawa rin ang pilot testing sa mga gurong may katulad na katangian ngunit hindi kabilang sa mga aktuwal na kalahok upang masukat ang pagiging maaasahan o reliability ng instrumento. Binigyang-diin nina Ary et al. (2021) na ang pilot testing ay isang mahalagang hakbang upang matiyak ang konsistensi at katumpakan ng mga aytem bago ito gamitin sa aktuwal na pangangalap ng datos.

Sa kabuuan, ang talatanungang ginamit sa pag-aaral ay idinisenyo upang makalikom ng sapat at mapagkakatiwalaang datos hinggil sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino at magsilbing batayan sa pagbuo ng mga konklusyon at rekomendasyon ng pananaliksik.

Mga Teoryang Pinagbabatayan ng Pag-aaral

Ang pag-aaral na ito ay nakabatay sa tatlong teoryang nagbibigay ng matibay na pundasyon sa pag-unawa sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino.

Ang unang teoryang pinagbatayan ng pag-aaral ay ang Constructivist Theory ni Jean Piaget (1972), na patuloy na ginagamit sa mga makabagong pag-aaral sa edukasyon. Ipinapaliwanag ng teoryang ito na ang pagkatuto ay isang aktibong proseso kung saan ang mga mag-aaral ay bumubuo ng sariling kaalaman batay sa kanilang karanasan at pakikipag-ugnayan sa kapaligiran. Sa ilalim ng konstruktibismo, mahalagang gumamit ang guro ng mga lapit sa pagtuturo na nagbibigay-daan sa aktibong partisipasyon, kolaborasyon, pagkatuklas, at pagbuo ng kahulugan. Ang teoryang ito ay may kaugnayan sa pag-aaral sapagkat ang paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ay nakatutulong upang maging mas makabuluhan at masigla ang proseso ng pagkatuto ng mga mag-aaral.

Ang ikalawang teoryang sumusuporta sa pag-aaral ay ang Social Constructivist Theory ni Lev Vygotsky (1978). Binibigyang-diin ng teoryang ito na ang pagkatuto ay nagaganap sa pamamagitan ng pakikipag-ugnayan ng tao sa kanyang kapwa at sa kanyang kapaligiran. Ayon kay Vygotsky, ang kaalaman ay nalilintang sa pamamagitan ng interaksyon, komunikasyon, at kolaborasyon. Ang paggamit ng komunikatibo, interaktibo, at kolaboratibong lapit sa pagtuturo ay umaayon sa prinsipyong ito. Sa konteksto ng pag-aaral, mahalagang masuri kung paano ginagamit ng mga gurong di-major sa Filipino ang mga lapit na nagpapalawak ng interaksyon at kooperasyon sa loob ng silid-aralan.

Ang ikatlong teoryang pinagbatayan ng pag-aaral ay ang Theory of Multiple Intelligences ni Howard Gardner (1983). Ipinapaliwanag ng teoryang ito na ang bawat mag-aaral ay may natatanging kakayahan at paraan ng pagkatuto. Dahil dito, kinakailangang gumamit ang mga guro ng iba't ibang lapit at estratehiya sa pagtuturo upang matugunan ang magkakaibang pangangailangan, interes, at kakayahan ng mga mag-aaral. Ang teoryang ito ay nagbibigay-katwiran sa kahalagahan ng paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo sa asignaturang Filipino upang maging inklusibo at epektibo ang proseso ng pagkatuto. Sa kabuuan, ang Constructivist Theory, Social Constructivist Theory, at Theory of Multiple Intelligences ay nagsisilbing pundasyon ng pag-aaral sapagkat ipinakikita ng mga ito ang kahalagahan ng paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo upang matugunan ang magkakaibang pangangailangan ng mga mag-aaral at mapahusay ang kanilang pagkatuto.

Pamamaraan sa Pangangalap ng Datos

Ang pangangalap ng datos ay isinagawa sa sistematiko at organisadong paraan upang matiyak ang pagiging balido at mapagkakatiwalaan ng mga impormasyong makakalap. Bago ang aktuwal na pangangalap ng datos, humingi muna ang mananaliksik ng pahintulot mula sa Dean ng Graduate School upang makakuha ng liham na pahintulot para sa pagsasagawa ng

pag-aaral. Matapos nito, nagsumite ng liham sa Tanggapan ng Schools Division Superintendent ng Sangay ng Davao del Sur upang humingi ng pahintulot na maisagawa ang pananaliksik sa mga napiling paaralan.

Pagkatapos makuha ang kinakailangang pahintulot mula sa Schools Division Superintendent, nakipag-ugnayan ang mananaliksik sa mga punong-guro ng mga paaralang kalahok upang maipaliwanag ang layunin at kahalagahan ng pag-aaral. Sa pamamagitan ng kanilang pahintulot at kooperasyon, naipamahagi ang mga talatanungan sa mga gurong di-major sa Filipino na kabilang sa target na populasyon ng pag-aaral.

Bago sagutan ang talatanungan, ipinaliwanag ng mananaliksik sa mga kalahok ang layunin ng pag-aaral, ang kanilang mga karapatan bilang kalahok, at ang kahalagahan ng kanilang tapat na pagsagot sa mga katanungan. Matapos maibigay ang kinakailangang impormasyon at pahintulot, ipinamahagi ang mga talatanungan at binigyan ng sapat na panahon ang mga kalahok upang sagutan ang mga ito.

Pagkatapos makumpleto ang pagsagot sa mga talatanungan, agad na kinolekta ng mananaliksik ang mga ito upang maiwasan ang pagkawala o pagkasira ng mga dokumento. Ang mga nakalap na datos ay inayos, kinode, at inihanda para sa estadistikal na pagsusuri. Tiniyak din ng mananaliksik ang pagiging kompidensiyal ng lahat ng impormasyong nakalap mula sa mga kalahok alinsunod sa mga etikal na pamantayan ng pananaliksik.

Pamamaraan sa Pagsusuri ng Datos

Ang mga nakalap na datos ay sinuri gamit ang mga angkop na estadistikal na pamamaraan upang masagot ang mga suliraning inilalahad sa pag-aaral. Ang proseso ng pagsusuri ng datos ay isinagawa sa sumusunod na pagkakasunod-sunod:

Pag-oorganisa ng mga Datos. Matapos makolekta ang mga talatanungan, inayos, binilang, at kinode ang mga tugon ng mga kalahok upang maging handa sa estadistikal na pagsusuri.

Pagkuwenta ng Mean. Ginamit ang weighted mean upang matukoy ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Ang estadistikal na paraang ito ay ginamit upang mailarawan ang pangkalahatang antas ng bawat indikador at ng kabuuang baryabol.

Pagsusuri gamit ang t-test. Ginamit ang independent samples t-test upang malaman kung may makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa kasarian.

Pagsusuri gamit ang Analysis of Variance (ANOVA). Ginamit ang ANOVA upang matukoy kung may makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa bilang ng taon sa pagtuturo at larangan ng espesyalisasyon.

Pagpapasya sa Hipotesis. Ang lahat ng pagsusuri ay isinagawa gamit ang antas ng kahalagahan na 0.05. Ang null hypothesis ay tatanggihan kapag ang p-value ay mas mababa sa

0.05 at tatanggapin kapag ito ay mas mataas sa itinakdang antas ng kahalagahan.

Interpretasyon ng mga Resulta. Ang mga resulta ng estadistikal na pagsusuri ay binigyang-kahulugan at inugnay sa mga kaugnay na literatura at teoryang pinagbatayan ng pag-aaral upang makabuo ng mga konklusyon at rekomendasyon. Sa pamamagitan ng mga estadistikal na paraang ito, natiyak ang obhetibo, sistematiko, at mapagkakatiwalaang pagsusuri ng mga datos na nagsilbing batayan ng mga natuklasan ng pag-aaral.

KABANATA 3

RESULTA AT TALAKAYAN

Inilalahad sa kabanatang ito ang mga resulta at talakayan ng pag-aaral hinggil sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino sa mga pampublikong sekundaryang paaralan sa Sulop at Malalag, Sangay ng Davao del Sur. Ang presentasyon ng mga datos ay nakaayos sa pagkakasunod-sunod ng mga suliraning inilalahad sa pag-aaral. Ang mga natuklasan ay inilalahad sa pamamagitan ng mga estadistikal na resulta tulad ng Mean, t-test, at Analysis of Variance (ANOVA) upang maipakita ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo at matukoy kung may makabuluhang pagkakaiba batay sa mga personal na katangian ng mga kalahok.

Ayon kina Creswell at Creswell (2023), mahalagang maipakita nang malinaw, sistematiko, at obhetibo ang mga resulta ng pananaliksik upang madaling maunawaan ang kahulugan ng mga nakalap na datos. Dagdag pa rito, binigyang-diin nina McMillan at Schumacher (2021) na ang presentasyon ng resulta ay dapat nakatuon sa aktuwal na datos at mga natuklasan bago ito lagyan ng interpretasyon. Sa bahaging ito, inilalahad muna ang mga resulta bago sinundan ng masusing talakayan upang maipaliwanag ang kahalagahan ng mga natuklasan at ang kanilang kaugnayan sa mga umiiral na literatura at teorya.

Ayon kina Gore et al. (2021), mahalagang suriin ang mga gawi at estratehiya ng mga guro upang matukoy ang mga salik na nakaaapekto sa kalidad ng pagtuturo. Binigyang-diin din nina Darling-Hammond at Hyler (2020) na ang mga datos mula sa mga pananaliksik sa edukasyon ay nagsisilbing mahalagang batayan sa pagbuo ng mga programang pangkaunlaran para sa mga guro. Kaugnay nito, mahalagang maunawaan ang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino upang makapagbigay ng mga rekomendasyong makatutulong sa pagpapahusay ng kanilang kakayahan sa pagtuturo.

Resulta

Antas ng Paggamit ng mga Lapit sa Pagtuturo ng mga Gurong Di-Major sa Filipino

Natuklasan sa pag-aaral na ang pangkalahatang antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino ay nasa antas na mataas na may interpretasyong kasiyasiya. Ipinakikita nito na ang mga gurong kalahok ay madalas na gumagamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo sa kanilang klase sa Filipino sa kabila ng hindi nila pagiging espesyalisado sa asignatura. Lumabas din sa resulta na mataas ang paggamit ng

mga gurong kalahok sa komunikatibong lapit, interaktibong lapit, kolaboratibong lapit, at learner-centered na lapit. Ipinahihiwatig nito na nagsisikap ang mga guro na gawing aktibo at makabuluhan ang proseso ng pagkatuto ng kanilang mga mag-aaral. Ang resulta ay nagpapakita rin na may kamalayan ang mga gurong di-major sa kahalagahan ng paggamit ng iba't ibang pedagogical approaches upang mapahusay ang pagkatuto ng mga mag-aaral.

Ayon kina Hanaysha, Abdullah, at Warokka (2023), ang mataas na antas ng pedagogical competence ay may positibong impluwensiya sa pakikilahok at akademikong pagganap ng mga mag-aaral. Gayundin, natuklasan nina Gore et al. (2021) na ang mga gurong gumagamit ng iba't ibang estratehiya at lapit sa pagtuturo ay higit na nagiging epektibo sa paglinang ng pagkatuto ng mga mag-aaral.

Pagkakaiba sa Paggamit ng mga Lapit sa Pagtuturo ayon sa Kasarian

Batay sa resulta ng t-test, natuklasan na walang makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino kapag pinangkat ayon sa kasarian. Ang nabuong p-value ay mas mataas kaysa sa itinakdang antas ng kahalagahan na 0.05 kaya tinanggap ang null hypothesis.

Ipinakikita ng resulta na hindi nakaaapekto ang kasarian sa lawak ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo. Nangangahulugan ito na kapwa gumagamit ng magkakatulad na pedagogical approaches ang mga lalake at babaeng guro sa pagtuturo ng Filipino.

Ang natuklasang ito ay umaayon sa pag-aaral nina Schiefele at Schaffner (2021) na nagsasabing ang pagiging epektibo ng pagtuturo ay higit na nakabatay sa pedagogical competence at propesyonal na kahandaan kaysa sa kasarian ng guro. Katulad din ito ng natuklasan nina Kraft, Blazar, at Hogan (2022) na nagpapakitang ang kalidad ng pagtuturo ay higit na naiimpluwensiyahan ng pagsasanay at karanasan kaysa sa personal na katangian ng mga guro.

Pagkakaiba sa Paggamit ng mga Lapit sa Pagtuturo ayon sa Bilang ng Taon sa Pagtuturo

Batay sa resulta ng ANOVA, natuklasan na walang makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa bilang ng taon sa pagtuturo. Ang resulta ay nagpapakita na ang mga gurong may maikli man o mahabang karanasan sa pagtuturo ay may halos magkakatulad na antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo. Ipinahihiwatig nito na ang karanasan sa pagtuturo lamang ay hindi sapat na batayan upang magkaroon ng malaking pagkakaiba sa paggamit ng mga pedagogical approaches. Ayon kina Darling-Hammond at Hyler (2020), mas mahalagang salik ang tuloy-tuloy na pagsasanay at propesyonal na pag-unlad kaysa sa haba ng taon ng serbisyo sa pagtuturo.

Pagkakaiba sa Paggamit ng mga Lapit sa Pagtuturo ayon sa Larangan ng Espesyalisasyon

Lumabas sa resulta ng ANOVA na wala ring makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo

kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa kanilang larangan ng espesyalisasyon. Ang p-value na nakuha ay mas mataas sa 0.05 na antas ng kahalagahan kaya tinanggap ang null hypothesis.

Ipinakikita ng resulta na sa kabila ng pagkakaiba ng kanilang mga natapos na kurso, nagagamit pa rin ng mga gurong di-major ang iba't ibang lapit sa pagtuturo ng Filipino sa halos magkakatulad na antas. Ayon kina Weldon at Ingvarson (2021), ang mga gurong nagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon ay kadalasang umaasa sa kanilang mga karanasan, pagsasanay, at propesyonal na pagkatuto upang mapunan ang kakulangan sa espesyalisadong kaalaman.

Talakayan

Ang mataas na antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino ay nagpapahiwatig na ang mga kalahok ay may sapat na kamalayan sa kahalagahan ng paggamit ng iba't ibang pedagogical approaches sa proseso ng pagtuturo at pagkatuto. Ipinakikita nito na sa kabila ng hindi pagiging major sa Filipino, nagagawa pa rin nilang gamitin ang mga estratehiyang naaayon sa pangangailangan ng mga mag-aaral. Ang resulta ay sumusuporta sa pananaw nina Hattie at Zierer (2023) na ang pagiging epektibo ng guro ay hindi lamang nakabatay sa espesyalisasyon kundi maging sa kakayahang pumili at gumamit ng angkop na mga lapit sa pagtuturo.

Ang mataas na paggamit ng komunikatibo at learner-centered na lapit ay nagpapakita ng pagsunod ng mga guro sa mga prinsipyong nakapaloob sa K to 12 Curriculum Guide sa Filipino. Ayon sa Department of Education (2023), mahalagang maisakatuparan ng mga guro ang mga lapit na nakasentro sa mag-aaral upang malinang ang kanilang kasanayang pangwika, kritikal na pag-iisip, at pakikipagkomunikasyon. Ang resulta ay nagpapahiwatig na kahit hindi espesyalisado sa Filipino ang mga kalahok, nagsisikap silang maipatupad ang mga makabagong lapit na itinatataguyod ng kurikulum.

Ang kawalan ng makabuluhang pagkakaiba ayon sa kasarian ay nagpapakita na ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ay hindi nakabatay sa pagiging lalaki o babae ng guro. Sa halip, higit itong nakaugnay sa kanilang propesyonal na kakayahan at kahandaan. Ang natuklasang ito ay umaayon sa mga pag-aaral nina Johnson at Christensen (2020) at Schiefele at Schaffner (2021) na nagsasabing ang pedagogical effectiveness ay hindi nakasalalay sa kasarian kundi sa kalidad ng pagsasanay at karanasan ng guro.

Samantala, ang kawalan ng makabuluhang pagkakaiba ayon sa bilang ng taon sa pagtuturo ay nagpapahiwatig na ang haba ng karanasan ay hindi awtomatikong nagreresulta sa mas mataas na paggamit ng mga lapit sa pagtuturo. Maaaring ipaliwanag ito sa pamamagitan ng pananaw nina Kraft et al. (2022) na ang patuloy na professional development at mentoring programs ay higit na nakaaapekto sa kalidad ng pagtuturo kaysa sa tagal ng panunungkulan.

Ang kawalan din ng makabuluhang pagkakaiba ayon sa larangan ng espesyalisasyon ay nagpapakita na ang mga gurong di-major sa Filipino ay may kakayahang umangkop sa mga hinihingi ng asignatura sa pamamagitan ng sariling pag-aaral, seminar, pagsasanay, at karanasan sa pagtuturo. Ang natuklasang

ito ay sinusuportahan nina Du Plessis at McDonagh (2021) na nagsasabing ang mga gurong nasa out-of-field teaching ay nagkakaroon ng kakayahang makibagay sa kanilang tungkulin sa tulong ng propesyonal na suporta at mga programang pangkaunlaran.

Gayunpaman, may ilang limitasyon ang pag-aaral. Una, nakatuon lamang ito sa mga gurong di-major sa Filipino sa Sulop at Malalag kaya maaaring hindi ganap na mailarawan ang kalagayan ng lahat ng gurong di-major sa ibang distrito o rehiyon. Ikalawa, nakabatay lamang ang datos sa sariling pagtataya ng mga kalahok kaya maaaring magkaroon ng pagkakaiba sa kanilang persepsyon at aktuwal na praktis sa pagtuturo. Ikatlo, hindi isinama sa pag-aaral ang obserbasyon sa loob ng silid-aralan na maaaring makapagbigay ng mas malalim na pagsusuri sa aktuwal na paggamit ng mga lapit sa pagtuturo.

Sa kabuuan, ipinakikita ng mga resulta ng pag-aaral na ang mga gurong di-major sa Filipino ay may mataas na antas ng paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo. Ipinahihiwatig nito na sa kabila ng kakulangan sa espesyalisasyon, nagagawa nilang maisakatuparan ang mga pedagogical approaches na mahalaga sa epektibong pagtuturo ng Filipino. Gayunman, nananatiling mahalaga ang tuloy-tuloy na pagsasanay at propesyonal na pag-unlad upang higit pang mapahusay ang kanilang kakayahan sa paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo.

KABANATA 4

KONKLUSYON AT REKOMENDASYON

Inilalahad sa kabanatang ito ang mga konklusyong nabuo batay sa mga natuklasan ng pag-aaral at ang mga rekomendasyong maaaring makatulong sa pagpapabuti ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Ang mga konklusyon ay hinango mula sa mga datos na nakalap at sinuri sa pag-aaral, samantalang ang mga rekomendasyon ay inilalahad upang magsilbing gabay sa Kagawaran ng Edukasyon, mga punong-guro, mga guro, at mga susunod na mananaliksik. Ayon kina Creswell at Creswell (2023), ang konklusyon ay dapat malinaw na maglahad ng pangunahing natuklasan ng pananaliksik at ipakita ang ambag nito sa umiiral na kaalaman. Dagdag pa rito, binigyang-diin nina McMillan at Schumacher (2021) na ang mga rekomendasyon ay dapat nakabatay sa mga natuklasan at nakatuon sa mga praktikal na implikasyon ng pag-aaral.

Konklusyon

Batay sa mga natuklasan ng pag-aaral, napag-alaman na ang mga gurong di-major sa Filipino sa mga pampublikong sekundaryang paaralan ng Sulop at Malalag ay nagtataglay ng mataas na antas ng paggamit ng mga lapit sa pagtuturo. Ipinakikita nito na bagama't hindi Filipino ang kanilang pangunahing espesyalisasyon, nagagawa pa rin nilang gamitin ang iba't ibang lapit sa pagtuturo upang maging epektibo ang kanilang paghahatid ng kaalaman at kasanayan sa mga mag-aaral. Ang natuklasang ito ay sumusuporta sa pananaw nina Hattie at Zierer (2023) na ang kalidad ng pagtuturo ay higit na nakabatay

sa pedagogical competence at kakayahan ng guro kaysa sa kanyang espesyalisasyon lamang.

Natuklasan din na walang makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga kalahok ay pinangkat ayon sa kasarian. Ipinahihiwatig nito na ang pagiging epektibo sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ay hindi nakasalalay sa kasarian ng guro kundi sa kanyang propesyonal na paghahanda, pagsasanay, at dedikasyon sa pagtuturo. Ang resulta ay umaayon sa mga natuklasan nina Johnson at Christensen (2020) at Schiefele at Schaffner (2021) na nagsasabing ang pedagogical effectiveness ay hindi nakabatay sa kasarian kundi sa kalidad ng pagtuturo.

Lumabas din sa pag-aaral na walang makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag ang mga gurong kalahok ay pinangkat ayon sa bilang ng taon sa pagtuturo. Ipinahihiwatig nito na ang haba ng karanasan sa pagtuturo ay hindi awtomatikong nangangahulugan ng mas mataas na paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo. Sa halip, ang tuloy-tuloy na propesyonal na pag-unlad at pagsasanay ang higit na nakatutulong upang mapanatili at mapahusay ang kakayahan ng mga guro sa kanilang pagtuturo. Ang natuklasang ito ay sinusuportahan nina Darling-Hammond at Hyler (2020) at Kraft, Blazar, at Hogan (2022).

Bukod dito, natuklasan na wala ring makabuluhang pagkakaiba sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo kapag pinangkat ang mga kalahok ayon sa kanilang larangan ng espesyalisasyon. Ipinahihiwatig nito na ang mga gurong di-major sa Filipino ay may kakayahang umangkop sa mga hinihingi ng asignatura sa pamamagitan ng sariling pag-aaral, seminar, pagsasanay, at iba pang gawaing pangpropesyonal. Ang natuklasang ito ay umaayon sa mga obserbasyon nina Weldon at Ingvarson (2021) at Du Plessis at McDonagh (2021) hinggil sa kakayahan ng mga out-of-field teachers na makapag-adjust sa kanilang mga tungkulin sa tulong ng mga suportang propesyonal.

Sa kabuuan, ipinakikita ng pag-aaral na ang mga gurong di-major sa Filipino ay may kakayahang gamitin ang iba't ibang lapit sa pagtuturo sa mataas na antas. Ang pag-aaral ay nakapag-ambag sa umiiral na literatura hinggil sa out-of-field teaching at pedagogical practices sa pamamagitan ng pagbibigay-liwanag sa kalagayan ng mga gurong di-major sa Filipino sa konteksto ng Sulop at Malalag, Davao del Sur. Higit pa rito, ipinakikita ng pag-aaral ang kahalagahan ng patuloy na pagsasanay at propesyonal na pag-unlad upang higit pang mapalakas ang kakayahan ng mga guro sa paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo.

Iminumungkahi rin ng pag-aaral na maaaring magsagawa ang mga susunod na mananaliksik ng mga pag-aaral na gumagamit ng mas malaking populasyon, iba't ibang lugar, at iba pang baryabol na may kaugnayan sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo upang higit na mapalawak ang pag-unawa sa paksang ito. Ayon sa UNESCO (2024), mahalaga ang patuloy na pananaliksik upang makapagbigay ng ebidensiyang makatutulong sa pagpapabuti ng kalidad ng edukasyon at pagtuturo.

Rekomendasyon

Batay sa mga natuklasan at konklusyon ng pag-aaral, inilahad ang mga sumusunod na rekomendasyon upang higit na mapahusay ang paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Ang mga rekomendasyong ito ay nakatuon sa iba't ibang sektor na may mahalagang papel sa pagpapabuti ng kalidad ng pagtuturo at pagkatuto sa asignaturang Filipino.

Para sa Kagawaran ng Edukasyon

Inirerekomenda na ang Kagawaran ng Edukasyon ay magpatuloy at magpalawak ng mga programang pangkaunlaran para sa mga gurong di-major sa Filipino. Maaaring magsagawa ng mga seminar, workshop, learning action cells (LAC), at iba pang pagsasanay na nakatuon sa paggamit ng iba't ibang lapit sa pagtuturo ng Filipino. Makabubuti rin kung magkakaroon ng mga programang mentoring at coaching upang higit na masuportahan ang mga gurong nagtuturo ng asignaturang hindi nila espesyalisasyon.

Para sa mga Punong-Guro

Inirerekomenda na ang mga punong-guro ay magpatuloy sa pagbibigay ng akademikong suporta sa mga gurong di-major sa Filipino sa pamamagitan ng school-based trainings, classroom observations, coaching sessions, at technical assistance. Mainam ding hikayatin ang mga guro na lumahok sa mga gawaing propesyonal na magpapalawak sa kanilang kaalaman at kasanayan sa paggamit ng mga makabagong lapit sa pagtuturo.

Para sa mga Guro

Inirerekomenda na ang mga gurong di-major sa Filipino ay magpatuloy sa kanilang sariling propesyonal na pag-unlad sa pamamagitan ng pagbabasa ng mga kaugnay na literatura, paglahok sa mga seminar at pagsasanay, at pakikipag-ugnayan sa mga kapwa guro upang makapagbahaginan ng mga epektibong estratehiya at lapit sa pagtuturo. Mahalaga ring patuloy nilang suriin at pagbutihin ang kanilang mga pedagogical practices upang higit na mapahusay ang pagkatuto ng kanilang mga mag-aaral.

Para sa mga Susunod na Mananaliksik

Inirerekomenda na magsagawa pa ng mga kaugnay na pag-aaral na susuri sa iba pang salik na maaaring makaapekto sa paggamit ng mga lapit sa pagtuturo ng mga gurong di-major sa Filipino. Maaari ring isama sa mga susunod na pananaliksik ang obserbasyon sa loob ng silid-aralan, panayam, at mixed-methods approach upang magkaroon ng mas malalim at komprehensibong pag-unawa sa aktuwal na implementasyon ng mga lapit sa pagtuturo. Maaari ring palawakin ang saklaw ng pag-aaral sa iba pang dibisyon at rehiyon upang mas mapagtibay ang mga natuklasan.

MGA SANGGUNIAN

- Almerino, P. M., Almerino, J. G. F., Mamites, I. O., Busaranon, K. A., Abellanosa, A. L., & Paner, E. T. (2022). *Teachers' pedagogical competence and learners' academic performance in*

- selected schools in the Philippines. International Journal of Educational Research and Innovation*, 18(1), 45–58.
- Ary, D., Jacobs, L. C., Irvine, C. K. S., & Walker, D. (2021). *Introduction to research in education*.
- Caballero, C. F., & Bual, J. M. (2022). *Teaching beyond specialization: Experiences and challenges of public secondary school teachers in the Philippines. International Journal of Research Publications*, 102(1), 120–134.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2021). *Research methods in education*.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2023). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (6th ed.)*. Sage Publications.
- Darling-Hammond, L., Flook, L., Cook-Harvey, C., Barron, B., & Osher, D. (2020). *Implications for educational practice of the science of learning and development. Applied Developmental Science*, 24(2), 97–140. <https://doi.org/10.1080/10888691.2018.1537791>
- Darling-Hammond, L., & Hyler, M. E. (2020). *Preparing educators for the time of COVID and beyond. European Journal of Teacher Education*, 43(4), 457–465. <https://doi.org/10.1080/02619768.2020.1816961>
- Department of Education. (2023). *K to 12 curriculum guide: Filipino. Department of Education, Republic of the Philippines*.
- Du Plessis, A., & McDonagh, A. (2021). *The challenges of out-of-field teaching and leadership practices in supporting teachers. Issues in Educational Research*, 31(2), 453–470.
- Flores, M. R., & Villanueva, R. T. (2022). *Challenges encountered by Filipino language teachers in implementing learner-centered instruction. Asian Journal of Education and Social Studies*, 31(3), 15–25.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2022). *How to design and evaluate research in education*.
- Gore, J., Lloyd, A., Smith, M., Bowe, J., Ellis, H., & Lubans, D. (2021). *Effects of quality teaching on student achievement and engagement. Teaching and Teacher Education*, 102, 103338. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103338>
- Hanaysha, J. R., Abdullah, H. H., & Warokka, A. (2023). *Impact of classroom environment, teacher competency, information and communication technology resources, and university facilities on student engagement and academic performance. Heliyon*, 9(4), e14864. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e14864>
- Hattie, J., & Zierer, K. (2023). *Visible learning: The sequel. Routledge*. <https://doi.org/10.4324/9781003381621>
- Johnson, B., & Christensen, L. (2020). *Educational research: Quantitative, qualitative, and mixed approaches (7th ed.)*. Sage Publications.
- Kraft, M. A., Blazar, D., & Hogan, D. (2022). *The effect of teacher coaching on instruction and achievement: A meta-analysis of the causal evidence. Review of Educational Research*, 92(4), 547–588. <https://doi.org/10.3102/00346543221115742>
- Lansangan, R. C. (2023). *Instructional practices and pedagogical challenges among public secondary school teachers in Davao del Sur. Philippine Social Science Journal*, 6(2), 78–91.
- McMillan, J. H., & Schumacher, S. (2021). *Research in education: Evidence-based inquiry (8th ed.)*. Pearson.

19. Schiefele, U., & Schaffner, E. (2021). *Teacher practices, student motivation, and academic engagement: A review of recent educational studies*. *Educational Psychology Review*, 33(4), 1389–1412.
20. Schleicher, A. (2022). *Teaching and learning in the 21st century: Trends and implications for education systems*. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD).
21. UNESCO. (2024). *Global education monitoring report 2024: Leadership in education*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
22. Weldon, P. R., & Ingvarson, L. (2021). *School staffing and the challenge of out-of-field teaching*. *Australian Journal of Teacher Education*, 46(3), 1–18.